

XV.

Betræktning

over

den af Statsrevisionen afgivne Betæktning over Statsregnskabet
for Finantsaaret 1886—87.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 11te Januar 1889.)

Statsregnskabet for Finantsaaret 1886—87 er „opgjort i Henhold til foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling af 26de Marts 1886“, hvorved „Regjeringen bemyndiges til at optræde de bestaaende Statter og Afgifter samt til foreløbig at afholde de til Statsstyrelsens forsvarlige Førelse nødvendige Udgifter, dog saaledes, at de Hovedsummer og særskilte Poster, der ere opførte paa de af Regjeringen fremsatte Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1886 til 31te Marts 1887, ikke overskrides“.

De to Statsrevisorer Høgsbro og Hørup indstille dette Statsregnskab til „ikke at passere“ og begrunde denne Indstilling saaledes:

„I Følge det saaledes Dplyste [en Fremstilling af Forhandlingerne om den finantsielle Lovgivning for 1886—87] ere Høgsbro og Hørup, der have deltaget i den foran nævnte Behandling af Statsregnskabet, uden dog derved at have kunnet tillægge den i Landsthinget foregaaende Forhandling om Finantslovsforlaget for 1886—87 nogen retslig Betydning, stillede overfor det foreliggende Statsregnskab paa lignende Maade som overfor det for 1885—86. De kunne ikke se, at det har været muligt at opfylde Grundlovens Bud i § 50,

at Revisorerne skulle „gennemgaa det aarlige Statsregnskab og paase, at samtlige Statens Indtægter deri ere blevne opførte, og at ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted“, da der ikke har foreligget nogen Finantslov eller Tillægsbevillingslov for Regnskabsaaret, saaledes som det er bestemt i Grundlovens § 49. De kunne hverken erkjende, at foreløbige Bevillingslove give den Hjemmel for Statters Optrækning og Udgifters Afholdelse, som i Følge Grundlovens § 49 er nødvendig, eller at de iøvrigt foreskrevne Betingelser for Anvendelse af Grundlovens § 25 have været tilstede ved Udfærdigelsen af den paaberaabte foreløbige Lov. Hertil kommer, at denne Lov blev forkastet af Folkethinget den 12te Oktober 1886, og at der hverten før eller senere gjordes andet Forsøg paa at udjævne den skarpe Modsetning mellem Regjeringen og Folkethinget for derved at tilvejebringe grundlovhjemlede Tilstande end en Opløsning af Folkethinget den 8de Januar 1887, der ingen væsentlig Forandring medførte i Folkethingets Sammensætning. Da Statshusholdningen saaledes vedblev at føres lige til Finantsaarets Udløb uden den i Grundloven foreskrevne Hjemmel, skjønde de derfor ikke reitere, end at det for Finantsaaret 1886—87 afslagne Statsregnskab maa i sin Helhed indstilles til ikke at passere.“